

[Jørgen Winther]

ne have øgede offentlige udgifter, øgede skatter, indskrænke borgernes frie valg og frie forbrug. I Venstre vil vi gerne have, at der er noget tilbage, når man har tjent sine penge, så man frit kan vælge og have fri optimisme og fri livsudfoldelse. Det er den store grundforskel mellem socialdemokratisk og liberal ideologi.

Vi mener, at der er langt sjovere og mere optimistisk i et liberalt samfund, og måske mener fru Tove Lindbo Larsen det modsatte, men det er jo også derfor, vi er her i Folketinget.

Pia Dahl (FP):

Hvis det stod til hr. Jørgen Winther, så holdt vi et lille skilt op med en stor gul sol, så vi alle sammen kunne blive glade og sunde. Jeg synes da i øvrigt, det er en god idé at være optimist. Det skal jeg da ikke underkende.

Men så skal jeg også sige, at Fremskridtspartiet er 100 pct. enige i et rigtig stort ja til forebyggelse af sygdom. Og vi er da også principielt enige i de tanker, som regeringen har gjort sig om at lægge dette arbejde ud så tæt på befolkningen som overhovedet muligt, altså lægge det ud til lokale initiativer. At det også vil styrke den alment praktiserende læge, håber jeg senere vil fremgå af sundhedsministerens varslede forslag om en sundhedslov, som vi i Fremskridtspartiet ser meget frem til.

Vi kan jo nok være enige om, at sundhedsvæsenet ikke i fremtiden vil være mindre ressourcerelevende, så vi kunne godt tænke os en uddybende forklaring fra sundhedsministeren om, hvordan den såkaldte omprioritering inden for de nuværende økonomiske rammer i givet fald skal ske.

Og så kan jeg da også sige til ministeren, at hvis hun mangler penge, kan hun trykt henvende sig til Fremskridtspartiet. Det vil vi gerne sige ja til. Jeg vil også gerne gentage, at Fremskridtspartiet har den holdning, at sundhedsministeren får en pose penge og så skal skabe så megen sundhed, som hun på nogen måde kan få for de penge.

Vi er tilfreds med at se, at udarbejdelsen af dette forebyggelsesprogram er foregået tværministerielt. Det har vi i Fremskridtspartiet efterlyst flere gange. Jeg vil dog lige nævne en noget selvmodsigende oplysning fra skatteministerens bidrag til dokumentationsdelen, hvor det erkendes, at vi nok ikke får mulighed for at hæve afgifterne på alt det usunde, mens program-

delen netop bruger ordet afgiftspolitik som et middel mod usund levevis, altså specielt alkohol og cigaretter.

I øvrigt er jeg ked af, at skatteministeren ikke i højere grad er blevet inddraget f.eks. med en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse. Det ville givetvis gøre Danmarks befolkning betydelig sundere. Det hedder jo ifølge den ambitiøse WHO-plan, at vi skal være sunde inden år 2000, og sundhed i denne forstand er altså, som det hedder, en tilstand af fuldstændig fysisk, psykisk og socialt velvære. Det er unægtelig en stor mundfuld, og vi må nødvendigvis også stille det spørgsmål, hvorfor borgerne i Danmark nu pludselig skal til at have ansvar for deres eget helbred, når samfundet i øvrigt har taget ansvaret for alt muligt andet for os.

Vi skal sørge for at skabe muligheder for at træffe de sunde valg, som der er tale om, og det må helt klart være dette Folketings opgave. Det vil altså nærmere sige at forebygge sygdom i samfundet end den sygdomsforebyggelse, vi her taler om. Hvad mener jeg så med det? Jeg mener faktisk af mit inderste hjerte, at langt de fleste mennesker har så gruelig ondt i økonomien. Derfor kan de ikke selv passe deres børn, deres hjem og deres familie. Derfor spiser de underlødige mad. Derfor både ryger og drikker de. Derfor bliver de syge. Derfor må vi oprette dybest set unødvendige, uproduktive arbejdspladser for at lindre, for at trøste og for at behandle, hvis ikke folk selv tager skeen i egen hånd og forsøger at begå selvmord. Vi har tallene: 15.000 forsøger at begå selvmord. 1.500 har held med sig. Det er utrolig skræmmende tal, og jeg synes, det er noget, som enhver minister og ethvert folketingsmedlem må spekulere meget nøje over.

Vi ser DIKE's undersøgelse om psykosomatiske sygdomme, hvor der i dokumentationsdelen af regeringens forebyggelsesprogram står, at psykiske sygdomme optager 25 pct. af sygehusvæsenets senge-dagsforbrug og ca. 25 pct. af sengepladserne. Der står, at 35 pct. af henvendelserne til praktiserende læger har med psykiske symptomer at gøre. Sådan kunne jeg blive ved. Det er et sygdomstegn i samfundet. Det synes jeg vi må erkende og vedkende os og sørge for at skabe fornuftige vilkår i samfundet for den enkelte borger.

Jeg tror, og jeg håber, at Fremskridtspartiet med mig tror, at vi er ved at komme frem til at